

2 Απριλίου 2014

Έχεις ...καθήκοντα;

/ Γενικά / Ορθόδοξη πίστη

Image not found or type unknown

Ναι, η ερώτηση είναι... ανάποδη, καλοί μου φίλοι! Δεν ρωτάμε, αν έχεις δικαιώματα, γιατί είναι απόλυτα βέβαια πως αυτά υπάρχουν. Μιλάμε για τα καθήκοντα. Για το αν έχεις καθήκοντα. Και θα δεις γιατί...

Πρώτα - πρώτα η λέξη αυτή προέρχεται απ' το ρήμα «καθήκω», που σημαίνει αρμόζω. Άρα καθήκον δεν είναι τίποτ' άλλο, παρ' αυτό, που αρμόζει να κάνει κάποιος. Που επιβάλλεται να γίνει. Γι' αυτό και καθήκον σημαίνει τελικά υποχρέωση!

Να γιατί δεν μας αρέσουν τα καθήκοντα και γιατί δεν ακούγονται ευχάριστα. Μιλείστε μας για δικαιώματα να σας παραδεχτούμε. Να σας κάνουμε φίλους μας. Να σας ακούσουμε όσο θέλετε. Με τις ώρες... Εκτός κι αν πρόκειται για τις υποχρεώσεις των άλλων σε μας. Για τα καθήκοντά τους απέναντί μας. Τότε μάλιστα!

«Μη καταπατάτε τα δικαιώματά μας» και «νόμος είναι το δίκιο (= δικαίωμα) του εργάτη». Γιατί όχι και του μαθητή, του φοιτητή, του συζύγου, του πολίτη, του... Αυτά δεν είναι τα βαρύγδουπα συνθήματα του καιρού μας; Ποιός μίλησε με τέτοιο πάθος και τις γροθιές ψηλά για... καθήκοντα;

Οι εργοδότες μιλάνε για τις υποχρεώσεις των εργαζομένων, οι συνδικαλιστές για τις υποχρεώσεις των εργοδοτών. Κανένας εργοδότης δεν είπε πρώτα για τις υποχρεώσεις τις δικές του κι ύστερα για τις υποχρεώσεις των άλλων, όπως και δεν το έκανε αυτό κανένας εργαζόμενος

Αλλά το ίδιο δεν συμβαίνει μεταξύ πολιτείας και πολίτη, γονιού και παιδιού, καθηγητή και μαθητή, μεταξύ συζύγων, αδερφών, φίλων, γειτόνων; Καθήκον και δικαίωμα δεν είναι παρά τα δύο κουπιά της ίδιας βάρκας. Με το ένα, κινώντας μόνο το ένα, δεν φθάνει κανείς πουθενά. Το πολύ - πολύ η βάρκα να πηγαίνει γύρω - γύρω! Και σκεφθείτε αυτό να γίνεται και στις φουρτούνες, που οπωσδήποτε υπάρχουν στη ζωή.

Ας το πούμε και διαφορετικά. Τα δικαιώματά μας δεν είναι οι υποχρεώσεις κάποιων άλλων σ' εμάς; Αν λοιπόν εκείνοι δεν κάνουν το καθήκον τους απέναντί μας, πως θα έχουμε υλοποιημένα τα δικαιώματά μας; Είναι απλό! Γι' αυτό όλοι πρέπει ν' αρχίζουμε απ' τα καθήκοντα πρώτα. Και πόσα θα άλλαζαν, για μας και τους άλλους, για την κοινωνία όλη, αν αρχίζαμε όλοι απ' τα καθήκοντα!

Κι όπως ποτέ δεν τελειώνουν τα δικαιώματα, το ίδιο δεν τελειώνουν και τα καθήκοντα.

«Δεν υπάρχει στιγμή χωρίς καθήκον», έλεγε ο Κικέρων.

Οπωσδήποτε η εκπλήρωση του καθήκοντος είναι δύσκολη. Πολλές φορές μάλιστα είναι πάρα πολύ δύσκολη, και μοιάζει ακατόρθωτη. Γι' αυτό κι εύκολα ζητάμε τα δικαιώματα, ενώ αποφεύγουμε τα καθήκοντα. Είναι δικαιολογημένο!

Έλεγε υπέροχα ο Φρανουσά Μωριάκ: «Το καθήκον μας είναι ο σταυρός στα μέτρα μας, κομμένος ειδικά για τον καθένα μας. Με αυτόν τον σταυρό γεννηθήκαμε. Πάνω σ' αυτόν πεθαίνουμε». Πράγματι αυτό είναι το καθήκον μας. Ο μεγαλειώδης Σταυρός μας!

Άραγε ποιά είναι η μεγαλύτερη ικανοποίηση και χαρά; Από ένα εκπληρωμένο καθήκον η από κάποιο διαφυλαγμένο δικαίωμα; Η απάντηση είναι η ίδια, που μπορεί να δώσει κανείς και στο ερώτημα. «Να δίνει κανείς η να παίρνει;».

Πάντως ο Χριστός σ' αυτό το τελευταίο απάντησε ως εξής: «Διδόναι μάλλον η λαμβάνειν» (Πραξ. 20, 35). Δηλαδή, είναι ευτυχέστερο να δίνει κανείς παρά να παίρνει κι όταν ακόμη αυτό το δικαιούται! Φαίνεται πως για τούτο τον λόγο είπαν: «Δεν υπάρχει άλλη ευτυχία παρά μόνον μία. Το καθήκον»! Και πως «το καθήκον μας βοηθάει να κάνουμε πράγματα σωστά, η δε αγάπη μας εμπνέει να τα κάνουμε ωραία».

Η χαρά και η ικανοποίηση απ' την εκπλήρωση των καθηκόντων μας φαίνεται και από τούτο το λόγο του Β. Ουγκώ: «Όταν τελειώσεις το καθημερινό σου καθήκον, πήγαινε να κοιμηθείς με ειρήνη. Ο Θεός ξαγρυπνά και σε φροντίζει»!

Και πότε επιτελούμε το καθήκον μας; Όταν βέβαια σηκώνουμε στον Σταυρό μας. Και το σήκωμα του Σταυρού μας δεν είναι άλλο απ' αυτό που ελέχθη: «Το καθήκον σου το επιτελείς στο ακέραιο όταν πράττεις όσα πρέπει, όπως πρέπει, όσο πρέπει κι όταν πρέπει».

Ας έχουμε υπόψη μας και τούτο: «Το να είσαι δίκαιος είναι καθήκον». Δίκαιος, πρώτα και πάνω απ' όλα, είναι βέβαια ο άγιος.

Επομένως έχουμε καθήκον, κι αυτό είναι το ύψιστο καθήκον μας μάλιστα, να γινόμαστε άγιοι. Ένα καθήκον καθημερινό και ως το τέλος του βίου μας... Κάνει εντύπωση τούτος ο λόγος: «Το καθήκον μας φωνάζει και ο πειρασμός μας ψιθυρίζει». Συμβαίνει αυτό γιατί φαίνεται πως είμαστε πολύ βαρήκοι στα καθήκοντα! Να γιατί έλεγε ο Κικέρων: «Όταν φωνάζει το καθήκον, βρίσκονται πολλοί βαρήκοι»! Και το παράδοξο ποιό είναι;

Ενώ ο πειρασμός απλώς μας ψιθυρίζει, τελικά εμείς ακούμε και υποκύπτουμε στον πειρασμό! Που επί της ουσίας τι κάνει αυτός ο πειρασμός;

Μας λέει να μη κάνουμε τον καθήκον μας, δηλαδή να μη σηκώνουμε τον Σταυρό μας! Ο Επίκτητος έλεγε: «Ας μη σε αποτρέπουν απ' το καθήκον, τα ανόητα σχόλια των ανθρώπων». Αχ αυτά τα «έτσι κάνουν όλοι» και «τι θα πουν οι άλλοι;»! Τι άλλο είναι αυτά, παρά μία άλλη τακτική του πειρασμού;

Λοιπόν, παιδιά, εμείς ... έχουμε καθήκοντα; Όχι; Συγνώμη, αλλά δεν έχουμε δικαίωμα να μη έχουμε... καθήκοντα!

Κ. Γ. Παπαδημητρακόπουλος

πηγή : ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΤΥΠΟΣ

Πηγή: en-ypomoni-akymento.blogspot.gr